

**Haló,
slyšíme se?**

S kochleárním implantátem jsem si uvědomila, o co jsem za ty roky přicházela

paní Olina

Kochleární implantát jsem obdržela před 8 lety, již v důchodovém věku. Problém se sluchem jsem zdědila po otci. Je to dědičné. U mne se to začalo projevovat až v dospělosti, kdy jsem si musela sama sobě přiznat, že nerozumím televizi, ve společnosti špatně slyším, musím se na vše ptát dvakrát. Asi ve 40 letech jsem začala nosit sluchadlo. Ze začátku to pomáhalo, přesto jsem konverzaci v hlučném prostředí nebo telefonování nezvládala. Později jsem musela mít silnější sluchadlo, a to mi hodně propískávalo, což bylo velmi nepříjemné pro okolí.

Neteř mi tedy zařídila vyšetření ve FN Hradec Králové u MUDr. Dršaty a ten mi koncem roku 2013 vyjednal vyšetření v Motole v Praze. Následný rok na jaře proběhla operace. Neslyšela jsem hned. Pravidelná nastavování řečového procesoru, logopedická cvičení, která se mnou cvičil manžel, to chtělo nějaký čas, ale stálo to za to. Teprve po zavedení kochleárního implantátu jsem si uvědomila, o co jsem za ty roky přicházela. Já jsem si vždy myslela, jak jsou tiché podvečery na chalupě. Ale to tak najednou nebylo. Slyšela jsem ptáky, vítr. Také ty zvuky třeba v domácnosti, které jsou pro slyšícího člověka samozřejmé, byly pro mě zpočátku nové, hledala jsem, odkud jsou. Pískání mikrovlnky, ukončení pracího procesu atd. A telefonování... už jsem přestala být závislá na rodině, mohu si vše zařídit sama, objednat se u lékaře, lépe se mi jedná na úradech. Nejdůležitější je pro mě ovšem lepší kontakt s vnoučaty.

Mám ráda sport. Kochleární implantát mi nevadí při jízdě na kole, ani při cvičení. Chodím na koncerty vážné hudby, muzikály. Řekla bych, že mi kochleární implantát dodal pocit větší sebedůvěry, samostatnosti.

Určitě doporučuji operaci kochleárního implantátu lidem, kterým už sluchadlo nepomáhá. Nemusejí se jí bát. Hlavně pro mladé lidi je to možnost začlenění do společnosti, usnadní jim hledání zaměstnání.